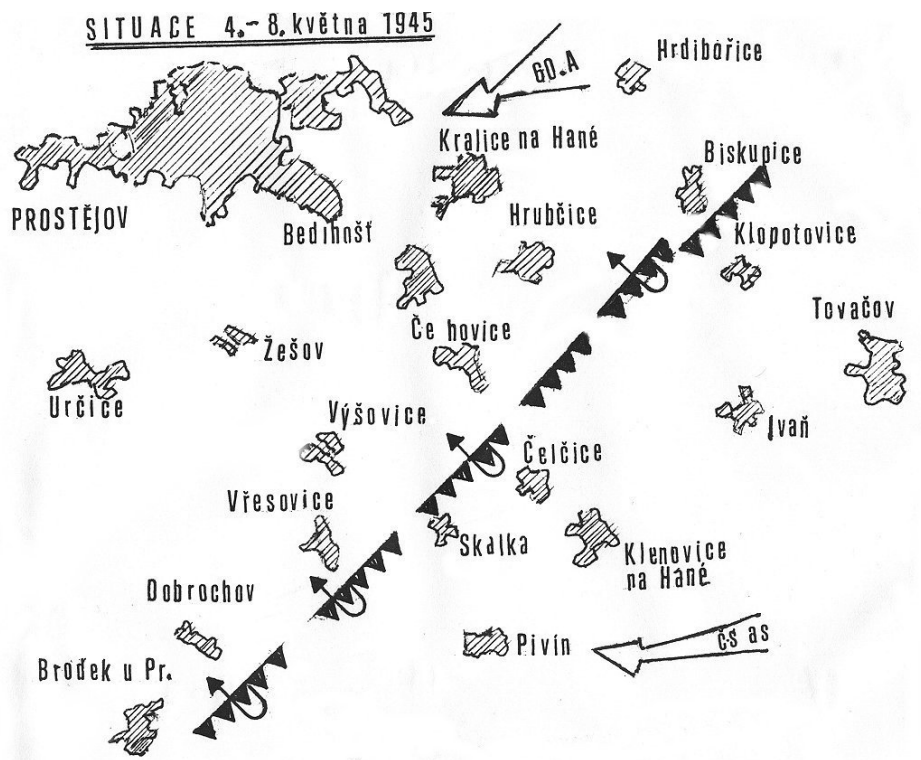




Po oznámení kapitulace v noci z 8. na 9. května opustila německá vojska své obranné postavení u lesíka mezi Klopotovicemi a Biskupicemi a ustoupila směrem k severozápadu. Ztráty na životech občanů během bojů na štěstí nebyly, za to bylo v obci nalezeno padlých 27 sovětských a 17 rumunských vojáků. Vlastimil Schildberger sen. v článku „Tanková bitva na Hané“ uvádí, že boje o Klopotovice si vyžádaly ztrátu 24 sovětských a 43 rumunských vojáků.

Tak hanáckou obec poznamenal konec války, když se octla ve středu válečného běsnění. Radost z toho, že byly ušetřeny životy klopotovských občanů by nás však neměla vést k tomu, abychom zapomněli na oběti sovětských a rumunských vojáků, pro něž byla hanácká vesnice poslední zastávkou na jejich životní cestě.

Zůstává naší povinností nezapomínat a připomínat si oběti těch, kteří nám přinesli svobodu.

Vydává Obecní úřad v Klopotovicích. Redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č.j. E 16862. náklad 50 výtisků.

Lopotník



*Mimořádné číslo vydané u příležitosti křtu knihy
„Divizní generál Ondřej MÉZL v kontextu doby“
Březen 2011*



KLOPOTOVICE

Počátky osídlení

obce sahají do doby, kdy se na našem území pohybovali Keltové, tedy do doby na přelomu letopočtu. Stopy po jejich pobytu byly nalezeny jihovýchodně hřbitova, dále v polní trati „Vršiny“ při pravé straně silnice do Věřovan. Názvem „Vršiny“ označuje se rovinná poloha ve východní části katastru Klopotovic, jež se přimyká k pravému břehu řeky Blaty. Podle Demka (1987) jedná se o provincii Hornomoravský úval, subprovincii Prostějovská pahorkatina a oblast Blatská níva.

Počátky obce Klopotovice

Při sledování výkopů souvisejících s budováním propojovacího uzlu VTL plynovodu v říjnu 2001 byla v polní trati „Vršiny“ zachycena rozsáhlá avšak tenká kulturní vrstva, která poskytla vedle laténských keramik také střepy z období lužických popelnicových polí. V měsících dubnu až červnu 2005 při probíhající rekonstrukci plynovodu DN 500 Vyškov – Klopotovice mezi obcemi Klopotovice a Hrubčice byla objevena archeologická lokalita bezprostředně související s vlastními počátky obce Klopotovice – tzv. osadou Clopothuichi, písemně doloženou již od roku 1213. Povrchovými sběry a drobnou sondáží v polní trati „Loučiny“ byl získán materiál dokládající sídlištní aktivity v období 12. a druhé poloviny 14. století.

Nejstarší listinný doklad mají Klopotovice z roku 1213 (in villa Clopothuich), další pak z roku 1223 (Clopothuichi – dnes bychom přeložili jako „ve vesnici Klopotoviců tj. lidí Klopotových“).

Klopotovice ve 12. a počátkem 13. století

Ve 12. a na počátku 13. století byla vesnice z části v majetku markrabství a z části v držení vladyckých rodů. Asi roku 1208 daroval část vesnice markrabí Vladislav panenskému klášteru u sv. Petra (později sv. Jakuba) na předměstí olomouckém. Zbývající část, jež byla dosud v držení vladyckých rodů odkoupil a téměř klášteru daroval probošt Štěpán. Oboje toto darování potom potvrdili biskup Robert roku 1213 a král Přemysl Otakar II. v roce 1223.



A tak vypadala hospoda



Zničené zařízení farmy pro chov stříbrných lišek



Domy v části obce „Chmatov“ pohled od severovýchodu



Zničené zahradnictví pana Lehkého číslo 77

Ves se dále vzpomíná roku 1403 v listině biskupa Lacka pro Drslava z Příluk. V tomto období byla část vsi opět na čas ve světských rukou.

Ve druhé polovině 15. století byly již Klopotovice při tovačovském panství s nímž zůstaly spojeny až do zrušení poddanství. Tovačovští páni drželi Klopotovice jen jako „oprávci (rozuměj ochránci) klášterní“.

V minulosti byla vesnice svědkem mnoha událostí, které se krutě zapsaly do její historie. Zejména v posledních 150 letech, kdy se obce dotkly tři válečné požáry. V roce 1866, v době „bitvy u Tovačova“ (15. července) v bezprostředním okolí obce tábořilo nejprve na 10 tisíc vojáků rakouské armády, kteří pak byli vystřídáni pruskými vojsky, která zde ležela táborem až do 2. srpna. Škoda tehdy vzniklá byla vyčíslena částkou dvacet tisíc Zlatých, rovnocenné náhrady byť slíbené samotným císařem se však obci nedostalo.

Za první světové války z obce tehdy čítající 319 obyvatel narukovalo do války 78 mužů, z nichž deset mužů se domů nevrátilo. A největší pohroma přišla na samém konci druhé světové války v květnu 1945. Boje zde probíhaly od 4. až do ranních hodin 9. května 1945.

Když se 9. května vrátili evakuovaní občané do obce zjistili, že škody způsobené válečným běsněním jsou přímo zdrcující. Tyto byly vyčísleny částkou přesahující 20 milionů korun. Nebylo jednoho domu, který by nebyl poznamenán. 17 domů bylo zcela zničených, 16 téměř zničených, 30 těžce poškozených a zbývajících 17 domů poškozeno lehce. Nejhuře to odnesly části obce „Pastoušky“ (už nebyly po válce zcela obnoveny) a „Chmatov“. Obnova těžce poškozené obce si vyžádala nezměrné úsilí všech občanů.

Svědky tohoto válečného běsnění v Klopotovicích zůstaly fotografie pořízené Oldřichem Krátkým v květnu roku 1945.



Poškozená kaple - pohled zevnitř



Dům číslo 24 – přímý zásah leteckou bombou



Dům číslo 70, vedle dům číslo 58



Domy v části obce „Chmatov“ pohled od jihovýchodu



Dům číslo 58, vedle dům číslo 53, vzadu dům číslo 13



Vpravo dům číslo 15 (hospoda), vlevo dům číslo 17



Dům číslo 53



Dům číslo 37 v Hliníku



Dům číslo 73 v popředí německý obrněnec



Dům číslo 46, vedle chlév pro obecní plemeníky v pastouškách



Sovětský obrněnec u domu číslo 73, u něho autor fotografií Oldřich Krátký



Stodoly na severovýchodní straně obce